

મહુવામાં સ્ટીમરની તેમજ સ્ટીમરની અંદર ભોગવવી પડતી હાડમારી સંબંધી રી પોર્ટ.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનારાઓ,
મેસર્સ જીવરાજ ગોકળદાસ નેણશી
અને
શંભુપ્રસાદ શીવપ્રસાદ મેતા, બી. એ.,
હિંદી ઉતારૂઓ તથા વેપારીઓની હાડમારી કર
કરનારી મંડલીના ઓ. જી. સેક્રેટરીઓ.

બોરા બજાર સ્ટ્રીટ, કોટ, મુંબઈ.

અવરાજ ગોકળદાસ નેણસીએ “ ઈન્ડિયન નેશનલ પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ ”
૩૦૬, બોરા બજાર સ્ટ્રીટ, કોટ મુબઈમાં છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮૮૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ મુદ્રાપત્ર ૨૨૧મંડલી

૨૧૬મંડલી ૨૧૬મંડલી ૨૧૫મંડલી

વિષય ૨૧૪૨૫૬ ૨૩૭૬૩ ગામ. ૨૧૪૮

મહુવામાં સ્ટીમરની હાડમારી સંબંધી

રીપોર્ટ.

મહુવા ભાવનગર રાજ્યનું એક બંદર છે. ત્યાં જવા આવવા માટે બે માર્ગો છે, એક રેલ્વે તથા બીજો સ્ટીમર રસ્તો છે. રેલ્વે રસ્તો જવા માટે બી. બી. સી. આર્મ્સ. રેલ્વેમાં ગુજરાત મેલ મારફત વડવાણુ, વીરમગામ સુધી, તે પછી કાડીયાવાડના દેશી રાજ્યોની રેલ્વે મારફત વડવાણુ, ધોળા તથા ધસા જંકસનો થઇને સાવરકુંડલા જવું પડે છે. ત્યાંથી ૩૫ માઇલ પગરસ્તે તાંગામાં જવાથી મહુવા પુગાય છે. બીજો રસ્તો સ્ટીમરનો છે. ધી બોમ્બે સ્ટીમ નેવીગેશન કું. લી. જેના એજન્ટો મેસર્સ કીલીક નીકસનની કું. છે તેઓ મુંબઈ અને ભાવનગર વચ્ચે સ્ટીમરો દોડાવે છે. મુંબઈથી ભાવનગર જતાં વચ્ચે જાફરાબાદ તથા મહુવા આવે છે. મહુવામાં આસરે ૧૮ થી ૨૦ હજાર માણસોની વસ્તી છે, જેમાં હિંદુ તેમજ મુસલમાનો મુખ્ય કરીને છે. શહેરથી બંદર ૬ માઇલ દુર છે. બંદર ઉપર ઉતાડ્યો માટે પાકો ડંકો નથી, પાણીની સગવડ નથી. તેમજ આરામ લેવા માટેનું કોઈ સ્થાન નથી. રાત્રી વખતે ચઢતાં ઉતરતાં અંધારામાં લોકોને હરકત પડે છે, છતાં ત્યાં બતીની સગવડ પણ નથી.

મહુવાના લોકોની પડતી હાડમારીઓથી ત્રાસ પામીને ત્યાંના મહાજને તે દુર કરી શકાય તે માટે કેવા પગલા ભરવા ઘટે છે, તે માટે આપણી સંસ્થાને તેઓએ જે અરજીઓ તા. ૬-૩-૧૯૧૮ તથા તા. ૨૨-૪-૧૮ ના દિને કરી હતી તે આ સાથે પુરવણી “ક” તથા “ખ” માં સામેલ છે.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય

અમદાવાદ

ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

ઉપલી અરજીઓ આપણી કમીટીની મીટીંગમાં તા. ૨૬-૪-૧૯૧૮ ના દિને રજુ કરવામાં આવી હતી ત્યાં તે માટે નીચે મુજબનો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો:—

“ Honorary secretary Mr. Jivraj Goculdas Nensey unanimously deputed to go personally to Mahuva and report.”

ઉપલાં ઠરાવને અનુસરીને હું ત્યાં મહુવાના એક રહીશ મી. વીશ્વરામ ત્રીભોવનને મારી મદદને માટે તથા જોઈતી ખબરો પુરી પાડવાને તેડીને અહીંથી બી. બી. સી. આઇ. ના ગુજરાત મેલમાં તા. ૬-૫-૧૮ ના દિને મહુવા જવા રવાના થયો. અમે સાવરકુંડલા રસ્તે મહુવા તા. ૮-૫-૧૮ ની રાત્રીના ૧૧ વાગે પુગા. શહેર બહાર તેડવાને મહાજનનું ડેપુટેશન આવ્યું હતું. તા. ૮-૫-૧૮ ના દિને મહાજનના શેડીયાઓ મલવાને આવ્યા હતા, તેમને મલ્યા બાદ અમે બંદરપર ગયા હતા. ત્યાં મુજબથી તા. ૮-૬-૧૮ ની ઉપડેલી સ્ટીમર “ યુનાની ” જે ભાવનગર જનાર હતી તે ત્યાં આવી હતી, તેથી મહુવામાં એસી સ્ટીમરપર ગયા કે જેથી ઉતાડોને ચઢતાં ઉતરતાં કેવી રીતે ત્રાસ ખમવું પડે છે તે જોઈ શકાય. તે પછી મહુવાના કર્મચોરો મી. નરસિંગદાસ પરમાનંદદાસને મલ્યા.

તા. ૧૦-૫-૧૮ ના દિને સ્ટીમર કું. ના એજન્ટ મી. જગજીવનદાસ કેશવજીને મલ્યા.

તા. ૧૧-૫-૧૮ ના દિને સ્ટીમરના એજન્ટ સાથે બીજી વખતે બંદરપર તપાસ માટે ગયા હતા, તથા સાંજે ૬ વાગે (સ્ટા. ટા.) મહુવાના નગરશેઠ વજીરાજભાઈ ત્રીવિકના પ્રમુખપણા હેઠળ ત્યાં મહાજન શેઠ નાનચંદ પોપટની પેઢીપર ભેગુ થયું, જે વખતે નીચે મુજબના ઠરાવો કરવામાં આવ્યા હતા:—

મહુવા (કાઠિયાવાડ) તા. ૧૮-૫-૧૮.

હીન્દી ઉતારઓ તથા વેપારીઓની હાડમારી દૂર કરનારી

મંડળી ભેગ, મુ'બ.મ.

નમ્ર વિનંતિ કે,

અત્રેથી મહુવા બંદર ઉપર સ્ટીમરમાં ચલુડતા અને ઉતરતાં પેસેન્જરોને પડતી હાડમારી દૂર કરવા માટે આપ મંડળીને અરજ કરવામાં આવી હતી તે ઉપરથી આપ મંડળીના ઓ. જી. સેક્રેટરી મી. જી. જી. ગોડગદાસ નેણસીને હાડમારીનો જાતે તપાસ કરવાને તા. ૮-૫-૧૮ ને રોજ અહીં મહુવા આન્યા હતા અને તા. ૧૧ મી માર્ચ ૧૯૧૮ શનિવારના રોજ શેઠ નાનચંદલાઈ પોપટની પેઢી ઉપર મહાજન ભેગ થઈ તે સંબંધી કેટલાક ખુલાસા કર્યા બાદ તેઓ શ્રીઓ "હીન્દી ઉતારઓ તથા વેપારીઓની હાડમારી દૂર કરનારી મંડળી"ની અહીં એક આન્ય શાખા ખોલવાની સલાહ આપતાં તે પ્રમાણે ધ્યાનમાં લઈ નીચેના અધિકારી મંડળના કાર્યક્રમ નીચે ઉપરની આન્ય શાખા ખોલવામાં આવી છે તો હવેથી અમેને મહુવાની શાખા કમીટીના કાર્યવાહક તરીકે લેખવી. હવે પછીનાં થતાં કાર્યવ્યવહારને ટેકા આપશે અને આપ મંડળની આન્ય શાખા તરીકે હકદાર ગણશે.

અધિકારીઓ.

પ્રમુખ.

સેક્રેટરીઓ.

શેઠ વજીરાજ ત્રંબક.

શેઠ માધવદાસ ત્રંબકલાઈ.

ઉપપ્રમુખ.

મી. બાપાલાલ ગોરધનદાસ

શેઠ નાનચંદ પોપટલાઈ દા. પોતે.

મહુતા.

ખજાનચી.

શા. ગુલાબચંદ વીઠલદાસ.

શેઠ માધવદાસ ત્રંબકલાઈ.

મી. મણીશંકર ત્રીકમજી બેશી.

ઓ. જોડયા સેક્રેટરીઓ,

મહુવા આન્ય.

તાં ૧૩-૫-૧૮ ના સ્ટીમર “યુનાની” માં ૬-૩૦ (સ્ટા. ટા.) વાગે નીકળ્યા.

તાં ૧૪-૫-૧૮ ની રાત્રે બાર વાગે (સ્ટા. ટા.) મુંબઈ પુગા.

મહુવાના રહિશોને નીચે મુજબની ખામીઓ મુખ્ય છે:—

(૧) ભાવનગરની સ્ટીમર ઉપડવા અગાઉ ત્યાંનો એજન્ટ મહુવે તાર કરે છે કે “અમુક ટાઇમે” સ્ટીમર ઉપડશે. તે તાર મલતાં એજન્ટ ગામમાં ટંકારાથી લોકોને ખબર આપે છે, તથા ટીકીટો દે છે અને બંદરપર લોકોને ચોક્કસ ટાઇમે હાજર થવા જણાવે છે. લોકો એજન્ટના કહેલા ટાઇમે બંદર કે જે ૬ માઇલ દુર છે ત્યાં જાય છે.

ભાવનગર ખાતે ધારેલા વખતની અંદર જો માલ ચઢી ન જાય તો સ્ટીમર ૧૨ કલાક બીજા પાણી ચઢે ત્યાં સુધી ખોટી રહે છે. ઘણી વખતે તો મહુવે તાર મલ્યા પછી ૨૪ કલાકે પણ ભાવનગરથી ઉપડતી નથી. ભાવનગરનો એજન્ટ પોતાની મરજી મુજબ તાર કરી સ્ટીમર ઉપડવાનો ટાઇમ બદલાવે છે, જેથી લોકોને ડંકા ઉપર તેમજ જો પાણી ઘટી જવાના હોય તો મજવામાં ખેસી દરીયામાં કિનારાથી દુર ૨૪ અથવા ૩૬ કલાક ખેસી રહેવું પડે છે.

(૨) જ્યારે પાણી બહુજ ઓછા હોય છે ત્યારે બંદરથી દુર દરીયામાં જાલકા પાણીમાં મજવાઓ રહે છે, અને ત્યાંસુધી પગે જઈ પછી મજવામાં ખેસાય છે. કિનારાથી મજવા સુધી જવા માટે અણીવાલા ખીલા માફક તીક્ષ્ણ ધારવાલા પથરોના કાતરોડાપરથી ચાલવું પડે છે. પુરૂષવર્ગ તો જોડા પહેરે છે તેમાં પણ ગરીબવર્ગ તેમજ સ્ત્રીઓને તેપરથી ઉઘાડે પગે ચાલવું પડે છે, તે દ્રષ્ટ જોતાં ખરેખર કમકમાટ ઉપજે છે. નાના બચ્ચાંઓ તેમજ સામાનના બોજાઓ સહિત સ્ત્રીઓને સારા સ્થળેથી ચઢવાનો બીજો માર્ગ ન હોવાથી તેપર ચાલવું પડે છે તે ખરેખર ગરીબવર્ગ ઉપર ઘાતકીપણું ગુજારવા સરખું છે. લગભગ ૮ થી ૯ વરસ ઉપર સ્ટીમર ક્રાંતિ. અને ભાવનગર સ્ટેટ વચ્ચે કરાર થયાનું મને કહેવામાં આવ્યું છે જે ઉતારોમાં મજવામાં ખેસે તે મજવાઓને બંદરપર ખેંચી લાવવા તથા સ્ટીમરપર લઈ જવા માટે એક સ્ટીમ

લોચ રાખવી અને તેના ખર્ચના માટે દરેક ટીકીટ ચાર આના વધુ લેવા, પણ ભાવનગર દરબારે ઉતાડ્યોને બંદરપર સુકા પગે એટલે કે એક પગ મછવામાં અને બીજો પગ બંદરપર રહે તેવો બંદાબસ્ત કરવો.

ઉતાડ્યો પાસેથી ૪ આના વધુ લેવાય છે છતાં દરબારે બંદર સુધારવાને કશું કયું નથી જે શોચનીય છે.

(૩) ઉતાડ્યો પાસેથી સ્ટીમ કુાં, લીધેલા પૈસા માટે જે ટીકીટ આપે છે તેમાં મુખ્યથી મહુવાબંદરના કિનારા સુધીનો ભાગનો તેમાં સમાવેશ કરેલો હોય છે, તે ઉપરાંત ઉતાડ્યોનો સામાન પણ સ્ટીમર કુાં ના નોકરો ઉતારી આપે.

આમ હોવા છતાં ત્યાંના એજન્ટની વલણ જુદી હોય એમ જણાય છે. સ્ટીમરપરથી મોટા મછવામાં લાવે છે પણ તે મછવા બંદર નજીક ન રાખતા પાણીમાં દુર રાખે છે, તેમ કરવામાં તેનો લાભ સમાયલો છે એમ મને તપાસપરથી સ્પષ્ટ જણાયું છે. પછી ૪ જણા ઉપાડે તેવા ખાટલામાં બેસાડી દરેક જણ દીઠ એક આનો લે છે, તથા સામાન માટે દરેક દાગીના દીઠ એકથી બે આના લે છે. એજન્ટ પોતાના ખાસ રાખેલા મજુરો સિવાય બીજાને આવવા દેતો નથી. અને તેમ કરવા માટે તેનો સ્વાર્થ સમાયલો જણાય છે, જેથી ઘણી વખતે મજુરો મરજી મુજબના ભાવો લે છે અને ઉતાડ્યોને ત્રાસ આપે છે.

(૪) ઘણી વખતે મધ્યરાત્રીએ મછવામાં બેસી આવવું તથા જવું પડે છે, તે વખતે બંદરપર કે મછવામાં બતીની સગવડ નથી માત્ર એકાદ હરીકેન ફાનસ એજન્ટ રાખે છે, પરીણામે માલ ચોરાઈ જાય છે, અને અંધારી રાત્રે મછવામાં ગીચોગીચ પુરૂષો પાસે સ્ત્રીઓને અંધારામાં બેસવું પડે છે, તેમાં ઘણી વખતે તેઓની આબરૂને પણ ઘોકો આવે છે એમ મેં સાંભળ્યું છે. પવિત્ર હિંદ દેશની સ્ત્રીઓને આ સ્થિતિમાં એક ઘડી પણ રહેવા દેવી ન જોઈએ.

(૫) બંદરપર લોકોને વિશ્રાંતી લેવા માટે જાપર પલ્લુ નથી. ત્યાં એક તુટેલું છે જે નહિ જેવું છે. તેમજ લોકો પાણી પીવા માટે ટલવલે છે, કેમકે ૬ માઇલ દુર ઘેરથી ૨૪ કલાક અગાઉથી નીકળ્યા

હોય અને ગરમીના દીવસોમાં તૃષા વધુ લાગવાને લીધે પાણી ખલાસ થઈ જાય છે. ત્યાં પાણીનું એક પરબ છે પણ તે તો દરેક પાણીના ઘડા દીઠ બેથી ચાર આના લે છે. પૈમા દેવા છતાં ઘણી વખતે પાણી નથી મળતું.

(૬) મછવા બે મોટા તથા એક નાનું મલી કુલ ત્રણ છે. ઉતાડ્યો તથા માલ સાથે લઈ જવામાં આવે છે. સ્ટીમર પર પુગ્યા પછી પહેલા ઉતાડ્યોને ઉપર ચઢાવે છે, અને આવેલા ઉતાડ્યોને મછવામાં ઉતાર્યા બાદ મછવાઓ બાર બાર કલાક સુધી દરિયામાં સ્ટીમર પાસે પડી રહે છે, કેમકે બીજા મછવામાં માલ ઉતારવાનું હોય છે.

ચાલુ વ્યવસ્થામાં શું સુધારાઓ થવાની જરૂર છે?

(૧) ભાવનગરના એજન્ટે સ્ટીમર ઉપડ્યા પછીજ તાર કરવી તાર હમેશાં “Urgent” રૂ. ૧) વાલી કરવી.

મહુવાના એજન્ટે ઉતાડ્યોને સ્ટીમર આવવાનો ટાઇમ હાલમાં જેમ ૪-૬ કલાક અગાઉનો આપે છે, તેમ ન આપતાં ખરેખરો ટાઇમ આપવો. આ સંબંધમાં સ્ટીમર કુંઠ એ અંદોઝસ્ત કરવો ઘટે છે.

(૨) ભાવનગર દરબારે પોતાની રૈયતની સગવડને ખાતર પાંકા બંદર બાંધવો જોઈએ છે. પેસેન્જરો પાસેથી ૪ આનાનો જે વધુ દર છેલા ૮-૯ વર્ષથી લેવાયો છે તેનું મોટું ફંડ થયું છે, તેમાંથી પણ ડંકા બાંધી શકાય તેમ છે. “પ્રજા પાસેથી લીધેલો કર પ્રજાના લાભ માટેજ ખરચાવવો જોઈએ છે.”

મછવાઓ બંદર નજીક આવે તે માટે બે રસ્તાઓ છે.

(ક) કાતરોડવાળા ભાગને લીસું કરાવી તે ઉપર પાકું બાંધકામ કર્યાથી મછવાઓ તેની પાસે આવી ઉભરો.

(ખ) કાતરોડથી થોડે દુર ખડકનો એક મોટો પથ્થર દરિયામાં નીકળી આવ્યો છે, તે પથ્થરને કાતરીને ત્યાં સીડી જેવું થાય તેમ છે, અને ત્યાંના દરિયાના ભાગમાં એક નહેર જેવું ખોદી આસપાસ બીંત બાંધવાથી મછવાઓ તે રસ્તેથી છેક તે સીડી સુધી આવી શકે તેમ છે.

(૩) એજન્ટે મછવાઓ કિનારા નજદીક લાવવા જોઈએ. જે તેમ ન બની શકે તો સ્ટીમર ક્રાંત્રીને લખી પગારદાર માણસો રાખી ઉતારીએને ખાટલામાં બેસાડી કિનારે ઉતારવા. મજૂરો મન માનતા પૈસા લે છે, પરંતુ કિનારે માલ ઉતારી આપવા સ્ટીમર ક્રાંત્રી ની ફરજ છે, તો તે માટે એજન્ટે પગારદાર માણસો રાખવા જોઈએ. મારી જતી તપાસ દરમ્યાન જણાયું છે કે:—

“ખાટલા તથા મજૂરોને મલતા પૈસાઓ એજન્ટે રાખેલા માણસો વસુલ કરે છે, તે પછી “Half and Half” પોતાનો હિસ્સો તેમાંથી કાપી લઈ બાકીના તેઓને આપે છે.” સ્ટીમર ક્રાંત્રી એ આ બાબત લક્ષ દેવાની જરૂર છે.

(૪-૫) બંદર ઉપર રાત્રે બે કીટસન લાઇટની તેમજ મછવામાં વધુ બતીઓની ખાસ જરૂર છે. વળી ત્યાં પાકું બાંધણીનું છાપરું સ્વીપરો માટે જુદું હોવું જોઈએ, રૈયતને પાણી વિના ટળવળવું પડે છે તે કેટલું શોચનીય છે? આ સંબંધમાં લાવનગરના દરબારે તાકીદે પગલાં ભરવાની જરૂર છે.

(૬) એજન્ટે સ્ટીમરપરથી ઉતારીએ મછવામાં બેસે કે તરતજ તેઓને સ્ટીમ લોન્ચ સાથેજ મોકલી આપવા. માલ ઉતરે ત્યાં સુધી કલાકો સુધી ઉતારીએને દરિયામાં રાખવા ન જોઈએ. વળી માલ તેમજ ઉતારીએને સાથે લેવા નહિ. માલ માટે જુદા મછવાની જરૂર છે. મછવાની સંખ્યા થોડી છે, તે માટે એજન્ટે સ્ટીમર ક્રાંત્રીને લખેલ છે તો ક્રાંત્રી એ તરતજ વધુ મછવા આપવા ઘટે છે. એજન્ટે કોઈપણ વખતે અને ગમે તેવા સંજોગો વચ્ચે પણ જે નાનું હોડકું બે ત્રણ માણસ બેસી શકે તેવું છે તેમાં ઉતારીએને ઉતારવા નહીં.

ગઈ તા. ૨૧-૨-૧૮ ના દિને તે મછવામાં ત્રણને બદલે બે ઉતારવામાં આવતાં તે ઉધું વળી ગયું હતું, પરીણામે મી. મણીલાલ હરજીવન નામનો ૩૦-૩૨ વર્ષનો લોવાણો ડુબી ગયો હતો. સ્ટીમર ક્રાંત્રી એ આ બાબતમાં સખ્ત હુકમો કાઢવા ઘટે છે.

ઉપસંહાર.

મહુવા શહેર ભાવનગર સ્ટેટમાં વેપારનું મોટું સ્થળ છે. ત્યાંના દરબાર સાહેબ, દીવાન મીં તન્ના સાહેબ, વગેરે અમલદારો ઉપલી હાડમારી રૂબરૂ જોઈ ગયા છે. માફ ત્યાં જવાનું નક્કી થતાં ભાવનગરના કસ્ટમ વહીવટદારે મહુવાના વહીવટદારને મહાજનની શું શું ફર્યાદો છે તેની તપાસ કરી રીપોર્ટ કરવા લખેલ, તેણે મહાજનને બોલાવી રીપોર્ટ કર્યો છે. મહુવાથી સ્ટીમર ક્રાંં એ પણ પોતાનાં એજન્ટની પાસેથી રીપોર્ટ માગ્યો છે, એમ મને કહેવામાં આવ્યું છે. આ પરથી સમજાય છે કે ના. મહારાજ સાહેબ આ બાબતમાં પગલાં લેવા માંગે છે, જે માટે મહુવાની પ્રજાએ ખુશી થવું જોઈએ છે. જે ત્યાં બંદર બાંધવામાં આવે તો રેલ્વે રસ્તો દુર હોવાથી પ્રજા સ્ટીમરમાં વધુ પ્રમાણમાં આવ જ કરશે, વળી ત્યાં વેપાર પણ વધવાથી રાજ્યને પેદાશ વધી શકશે. જે દરબાર શ્રી આ કાર્ય ઉપાડી લે તો ત્યાંનું મહાજન પણ યથાશક્તિ મદદ કરે. વળી સ્ટીમર ક્રાંં ને પણ ફાયદો થાય માટે તેપણ સારી રકમનો ફાળો આપે. આ સંબંધમાં ભાવનગર દરબારે તાકીદે પગલાં ભરવાની અને પ્રજાની હાડમારી દુર કરવાની ઘણી જરૂર છે. મીં તન્ના જેવા લોકપ્રિય દીવાનસાહેબના વખતમાં મને ખાતરી છે કે મહુવાની પ્રજાને જોઈતી સગવડો જરૂર મળી જશે.

સ્ટીમરની અંદર ભોગવવી પડતી હાડમારી.

મુંબઈની ગાદીમાં ગુજરતો જીલમ-સામાન મેળવવા પડતું ત્રાસ.

ઉતાડ્યોનાં મજવાઓ કીનારેથી ઉપડ્યા પછી જ્યારે સ્ટીમર પાસે આવે છે, તેમજ જ્યારે સ્ટીમરમાંથી મજવામાં ઉતરવું હોય છે, ત્યારે ઉતાડ્યોના મનની અસર તદ્દન ઉચ્કેરાઈ ગયલી જણાય છે. બિચારી સ્ત્રીઓ જેઓ બાલઅચ્ચાંઓ તેમજ સામાન સહીત સ્ટીમરપર ચઢવાની હોય છે તેની મનની સ્થિતી અર્ધગાંડા માણસ જેવી થઈ ગયલી મેં જોઈ છે. મજવામાંથી સ્ટીમર ઉપર ચઢવા તેમજ ઉતરવા માટે એકજ સીડી હોય છે. આમાં જેઓ મજબુત બાંધાના હોય છે તેઓ તો તરતજ સપાટાબંધ ચઢી ઉતરી જાય છે. બાકીનાઓ ધીરે ધીરે ચઢે ઉતરે છે. સ્ટીમરપર ઉતાડ્યો ચઢી યા ઉતરી ગયા પછી સામાન મજુરો લાવે છે, તેમાં પણ જેઓ મજુરોને વધુ પૈસા આપે તેને તે અગાઉથી મલે છે. સ્ટીમરપર ઉતાડ્યો ચઢી યા ઉતરી ગયા પછી જે દરવાજે માલ ચઢતો યા ઉતરતો હોય ત્યાં સર્વે ઉતાડ્યો પોતાના માલ આવવાની રાહ જોતા ઉભા હોય છે, તે દરવાજા ઉપર મજુરો માલ લાવીને ગમે તેમ-લાંગી જાય કે ફાટે દુટે તેની દરકાર કર્યા વિના-ફેંકી દે છે. અહિં સ્ટીમર કું. નો કરાણી ઉભો હોય છે તે માલને લાતો મારી દુર ફેંકે છે, આ પદ્ધતી તદ્દન બંધ પાડવી જ જોઈએ, અને જે ઉતાડ મજવામાંથી ચઢે યા ઉતરે તેનો સામાન મજુરોએ પહેલા તેની જ સાથે લઈ જવો. આ રીત જો દાખલ થાય તો ઉતાડ્યોને ત્રાસ ન થાય તેમજ સ્ટીમરને પણ વધુ વખત રોકાવવું ન પડે. ઘણી વખતે ઉતાડ્યોનો સામાન ઓછો થયેલો જણાયો છે. મજવાવાલાઓ પણ ઘણી વખત નાનો સામાન છુપાવી દે છે. આ બાબતમાં મી. કુંવરજી લાલચંદે તા. ૧૦-૫-૧૮ ની કરેલી અરજ આ સાથે પુરવણી “ગ”માં સામેલ છે. ઉતાડ્યો તો બિચારા સામાન મુકી સ્ટીમરપર ચઢી જાય, પછી તો જે સામાન મજુરો લાવે તેજ ખરું મેં

માલ ઓછું મલવાની ફરિયાદ કરાણીને કરતાં એક સીને સાંભળી હતી, કરાણીએ તેના જવાબમાં તેને ધક્કો માર્યો હતો, જેથી તે આઘના સગા અને તેની વચ્ચે ખટપટ થતાં કેપ્ટન પાસે વાત ગઈ. કેપ્ટને તો જવાબ દીધો કે “મને કાંઈ ખબર ન પડે.” ઉપલા કરાણીએ મહુવાના એજન્ટને હુકમ કર્યો કે “આ માણસોને પાછા મહુવે લઈ જાઓ, અમો તેડી જઈશું નહીં.” તે માણસ કોઈ લશ્કરમાં નોકર હતો. કોઈ મજૂમ મનવાળો અને હુશિયાર હતો તે તેની સામે થયો અને ઉતર્યો નહીં, પણ કેપ્ટન તથા કરાણીએ તો તેને ઉતારવા સર્વે બનતા ઉપાયો લીધા હતા કરાણીએ તો કહ્યું જે “અમો તમને મારી નાંખીએ તોપણ તમારાથી બોલાયજ નહીં.” હિંદી સ્ટીમરોમાં હિંદી ઉતાડ્યોની સ્થિતી કેવી દયાજનક છે?

ખોરાક સંબંધી ફર્યાદ.

સ્ટીમરમાં હિંદુ મુસાફરો માટે ખોરાક પુરો પાડવા માટે જે ખાતું રાખવામાં આવે છે તે જાણુવા લાયક છે. સાંભળવા પ્રમાણે કીલીકનીક્ષન કુંઠ ના હસ્ત આ કુંઠ આવી તે અગાઉ ખોરાક આપનાર મહારાજનું ખાતું સ્ટીમરના કેપ્ટન હસ્તક હતું. પરંતુ હાલમાં તો તે માણસ વિરૂદ્ધની ફર્યાદ કેપ્ટનને કહેતાં તે કાન આડા હાથ દે છે, કેમકે તે ખાતું કંપનીના પોતાના હસ્તક છે. એક માણસને ખાવાનું આપવું કે નહિ, શું ભાવે આપવું, સાડ દેવું કે ખરાબ તે સત્તા તે મહારાજના હાથમાં છે. હુંકમાં સ્ટીમરમાં ૫૦૦-૬૦૦ ઉતાડ્યોના જીવનની ચાવી એક અજ્ઞાન અને લોભી મહારાજના હાથમાં રહે છે.

સ્ટીમર કુંઠ એ માનતા ભાવો નક્કી કર્યા છે, પણ તે શું છે તે જાણુવા માગતાં મહારાજ બતાવતો નથી. તે કહે છે કે ભાવોનું લીસ્ટ તો મુબંધમાં છે. તે આખત કેપ્ટનને કહેતાં તે કહે છે કે “અમને શું ખબર કુંઠને પુછો” શો વિચીત્ર જવાબ ! બીચારા મુસાફરોને મનમાનતા ભાવો આપ્યા છતાં ગંધાતા અને વાસી ખોરાક પર જીવવું પડે છે. વળી તેઓ મરજી મુજબનાં ભાવો લે છે. અને જે કાંઈ તે માટે વાંધો લે

છે તેને માલ આપતો નથી. મારી પાસે તે સંબંધી ઘણી ફર્યાદો આવતા કેપ્ટનને મેં કહ્યું પણ તેણે તો કાન આડા હાથ રાખ્યા. મેં જે ઓરડર આપ્યું હતું તેનો માલ આપવા તે રાજી ન હતો કેમકે મેં કેપ્ટનને કહ્યું હતું, પણ આખરે ફરજયાત તેને તેની ના મરજી છતાં દેવું પડ્યું હતું, તેણે મેં આપેલા ઓરડર માટે કહ્યું જે માલ ખલાસ થઈ ગયો છે. તેની પાસે ઘઉંનો લોટ પુરી માટે, ચણાનો લોટ ભજ્યા માટે, બટેટા કે કુટ કાંઈ ન હતું. માત્ર કાંદા છે. આ હકીકત તેણે મહુવામાં ચઢતાંજ મારા માણસને કહી. હજી લોકોને ૨૪ થી ૩૦ કલાકની મુસાફરી કરવી હતી અને તેની પાસે સામાન તો હતો નહીં. તેણે કહ્યું જે આ છેલી વખતે સ્ટીમર મુજબ જાય છે તેથી માલ નથી રાખ્યો, પરંતુ છેલી વખતે ૫૦૦-૬૦૦ ઉતાડ્યો ખાય શું? મારી પાસે જે ફર્યાદો આવી છે તેમાં મી. શંભુલાલ નરોતમદાસે તા. ૧૪-૫-૧૮ ની કરેલી અરજી પુરવણીનું “ધ” માં સામેલ છે.

અમલદારોની આપખુદી.

પહેલા તથા બીજા વર્ગની ટીકીટ લઈ ચઢનારને જગ્યા માટે બહુ ત્રાસ થાય છે. જેઓ વધુ પૈસા આપી સારી સગવડવાલી જગ્યા માટે ઉંચા વર્ગની ટીકીટ લે છે તેઓની સ્થિતિ મને દુઃખદાયક જણાઈ છે. સ્ટીમરના અમલદારો કરાણીથી તે છેક કેપ્ટન સુધી ત્રીજા વર્ગની ટીકીટ વાલાને બીજા વર્ગની જગ્યામાં અને બીજા વર્ગવાલાને પહેલા વર્ગની જગ્યામાં સર્વેની જાણ હોય તેવી રીતે મુસાફરી કરવા દે છે. તેઓ આવી રીતે મુસાફરો પાસેથી મોટી રકમો મેલવે છે. દરેક મુસાફરી વખતે તેઓ “Half to Half” ની વેપાર ચલાવવાની રીત ચાલુ રાખે છે. આ મુજબ હોવાથી બીજા તથા પહેલા વર્ગના મુસાફરો ફર્યાદ કરતા હતા કે અમે વધુ પૈસા આપ્યા છતાં બીજાઓને શા માટે અમલદારો ધુસાડે છે? સ્ટીમર કું. આ મુજબ મોટી નુકશાની કરે છે.

કરાણીની મારાપર થયેલી ખફગી.

જ્યારે મારી પાસે આ હકીકત કેટલાક ઉતાડ્યો લાવ્યા ત્યારે મેં તપાસ કરવા માંડી, કરાણીને તેની ખબર પડી. તેણે હવે મને સપાટામાં લઈ પજવણી શરૂ કરવા માંડી. હું ફર્સ્ટ ક્લાસ કેબીનમાં હતો. મારા

કલાકની ટીકીટ સેકન્ડ ક્લાસની હતી, તે મારી પાસે અવારનવાર આવતો હોવાથી કરાણીએ તે માણસની ટીકીટ કેબીનની માંગી. મેં તેને કહ્યું જે તે મારો નોકર છે, તેથી તે મારી પાસે આવે જાય તેમાં કાંઈ ખોટું થયું નથી. તેણે ન માન્યું. મેં કેપ્ટનને કહ્યું કે કરાણી શા આધારે પૈસા માંગે છે. કેપ્ટને કહ્યું કે “હું કાંઈ કરી શકું તેમ નથી.” ટીકીટની બાબતમાં તો કરાણી કરે તે ખરું. તમે હાલ પૈસા આપી પછી કુંઠાને અરજ કરી પૈસા પાછા લેજો” મેં કહ્યું હીક છે. હું તે કરીશ પણ તે પહેલા “મારી ફર્યાદ તમે નોંધી લ્યો તથા જે ઉતારિયો સાથે મારો નોકર બીજા વર્ગમાં બેઠો તથા સુતો હતો તેમની જુબાની સાક્ષીમાં લઈ લ્યો, પછી હું કુંપનીને જે લખવું ઘટશે તે લખીશ.” “તેણે તેમ કરવાની ચોખ્ખી ના કહી અને કહ્યું જે અમને કુરસદ નથી, મુંબઈ પાસે આવે છે, દરિયામાં સુરંગો ગાઢવેલી હોય છે, તેની સંભાલ લઉં કે તમારી તપાસ કરું. ૫૦૦-૬૦૦ માણસોની છંદગી માટે હું જોખમદાર છું. સીધે-સીધા પૈસા આપી દ્યો નહિ તો હોરાન થશો.” મેં કહ્યું કે “હું જોઉં છું કે મારી પાસેથી કોણ પૈસા લઈ શકે છે?”

સામાન તથા માણસને અટકાવ્યા.

મુંબઈ આવતાં કરાણીએ પાછા પૈસા માંગ્યા, મેં તેજ જવાબ દીધો તેણે સામાન અટકાવ્યો મેં કેપ્ટન પાસે જઈ કહ્યું જે મારો સામાન હું મુકી જઈ છું તેની રીસીટ લખી આપો. તેણે તેમ કરવા ના કહી જેથી મારા માણસને સામાનના ચાર્જમાં રાખી હું સ્ટીમરમાંથી ઉતરી ગયો. કેપ્ટને મને તેડવા માણસ મુક્યો, અને હું ત્યાં ગયો તેણે ફરીથી પૈસા ગુપચુપ ભરી દેવા કહ્યું, મેં ના પાડી. તેણે સ્ટીમર કુંઠા ના એક કલાક જે બંદર પર આવ્યો હતો તેને બોલાવી માઈ નામ હામ લખી જવા દીધું. મને ૧ કલાક ખોટી રહેવું પડ્યું હતું. મને શા આધારે તેઓએ ખોટી ક્યું તે બાબત કુંપની પાસેથી જવાબ લેવાની ખાસ જરૂર છે. આવીજ રીતે અસંખ્ય ઉતારિયોને તેઓ ત્રાસ આપી પૈસા કઢાવે છે.

મજુરોની લુટ !

સ્ટીમર મધ્ય રાત્રીએ ૧૨ વાગે મુંબઈ પુગી. અંધારી રાત હતી અને ઉતારૂએને તેડવા કોઈ આવ્યા ન હોવાથી તેમજ મજુરો પણ થોડા હોવાને લીધે તેઓએ મનમાનતી લુટ ચલાવી. તેઓ પગારદાર હોવા છતાં દરેક દાગીના દીઠ માત્ર ચાર આના લેતા હતા ઉતારૂઓ ન આપે તો શું કરે ?

વિક્ટોરીયા ગાડીવાલાઓનો જીલમ.

મુંબઈથી ભાવનગરનું સ્ટીમરભાડું અને ગોદીથી ભુલેશ્વરનું વિક્ટોરીયાભાડું એક સરીખું !

મધ્ય રાત્રીએ ખટારા કે વિક્ટોરીયા ક્યાંથી હોય ? છતાં ૮-૧૦ વિક્ટોરીયા હતી. ઉતારૂવર્ગની સંખ્યા ૫૦૦-૬૦૦ હતી. ત્યાં ૮-૧૦ ગાડીનું શું હિસાબ ? ગાડીભાડું તે વખતે કોટ માટે રૂ. ૩) ભુલેશ્વર અથવા કાલબાદેવી રૂ. ૪) ગીરગામ રૂ. ૫) ને વાલકેશ્વર રૂ. ૬) હતું. અને તેપણ વધી અગાઉથી રોકડા આપો તોજ બેસાડે. આ ભાવ વધુ હોવાથી કેટલાક ઉતારૂ ગોદીબહાર જઈ બીજી ગાડી લાવ્યા. તેને પોલીસ દાદાએ અટકાવ્યા. જે ગાડીવાલા પોલીસની વૃત્તીને અનુકૂલ થયા હતા તેનેજ તેઓ અંદર જવા દેતા હતા. હું ક્રાફ્ટ મારકેટ સુધી પગે રાત્રે ૧ વાગે ગયો અને સ્ટેન્ડપરથી બે વિક્ટોરીયા લાવ્યો. પોલીસે તેને અટકાવી મેં તેના નંબર માગ્યા અને પોલીસ કમીશનર મી. વીન્સેન્ટ સાહેબને ફરીયાદ કરવા જ્યારે કહ્યું ત્યારે પાછા હટ્યા. તે પછી તો ઘણા ઉતારૂઓ બહારથી ગાડી લાવ્યા. હું કોટમાં ગયો, ત્યાં તો ગાડીવાલાએ ત્રણ ત્રણ રૂપીયા માગ્યા કેમકે તેઓએ ગોદીએ મંગાતા ભાડા જોયા હતા. મેં દરેકને દોઢ દોઢ રૂપીયો આપવા કહ્યું, તેઓએ તે ન લીધું. તેઓ બે પોલીસ સીપાઇને તેડી લાવ્યા. મેં તેમના નંબરો તથા ગાડીના નંબરો લખી લઈ કહ્યું જે “હું ભાડાના પૈસા પોલીસ કમીશનરની ઓફીસે મોકલીશ.” તેઓને જે મારી સામે કામ ચલાવવું હોય તો તે માટે માફ નામ તથા શરનામું લખી દીધું. મેં આ બાબતની ફરીયાદ પોલીસખાતાને

કરી, તેણે રૂ. ૧૧૧નું લાડું દરેક ગાડીનું વ્યાજખી હોવાથી તે મને મોકલી દેવા લખ્યું, જે મુજબ તેને મોકલી દીધું છે. તે સંબંધી ચાલેલ પત્રબહેવાર આ સાથે પુરવણી “ચ” માં સામેલ છે.

કસ્ટમ નાકાપર મુસાફરોને સીપાઇઓનો ત્રાસ.

રટીમરથી ઉતરતા મુસાફરોનો સામાન ધડીયાલવાલા નાકાપર કસ્ટમ ઓફીસર તપાસે છે. અહીં વિચીત્ર રીતીએ કામ લેવાય છે કસ્ટમ ઓફીસર સાહેબ ઓફીસના ઓટલાપર ખુરશીમાં બેઠા બેઠા ચીરટ પુકતા હોય છે. તેઓ સાહેબ તો ઉઠીને માલ તપાસવા તરફી લેતાજ નથી. તેઓએ પોતાની (ડ્યુટી) “duty” ફરજ ઓફીસના હમાલને તેમજ પોલીસ સીપાઇને સોંપેલી હોય છે. ના. સરકાર તેમને પગાર શા માટે આપતા હશે? જેવી રીતે તે સાહેબ પોતાની “duty” ફરજ હમાલોને સોંપે છે તેવીજ રીતે પોતાને મલતો પગાર તેઓને શા માટે આપી દેતા ન હશે વાડ? આ હમાલો ઉતાડ આવે એટલે પહેલા જરા રોકથી “સામાન ખોલો” કહી પોતાની ધાક બેસાડવા પ્રયત્ન કરે છે, તે અવાજની અસર સામા માણસ ઉપર કેવી થાય છે તે જુએ છે. જેઓ તરત સામાન ખોલે છે તેને તો “જવ” કરી રજા દે છે, પણ જેઓ ગભરાઇને આમ તેમ જુએ છે તેને આસ્તેથી કાનમાં કાંઈ છુપો મંત્ર કહે છે, અને જેઓ તે મંત્રને માની તેઓને રાજી કરે છે તેઓ તો તરત રવાના થઈ શકે છે. બાકીનાઓને તો તેની પેટી, ખાવાનું, પાણીનો હાંડો, બીજાનું બધું છોડાવી સામાન હાલ હવાલ કરી ૧૫-૨૦ મીનીટ પછી “જવ” કરી લાગ્યારીએ જવા દે છે.

આ લોકો જે કોઈ ગાડીમાં જાય છે ત્યારે વધુ રાજી હોય છે. મારી ગાડીઓ જતાંજ કેમ એક સિકાર હાથમાં આવ્યું ન હોય તે મુજબ ૪-૫ જણા સાથે ખોલી ઉઠ્યા “શેઠ આલે, શેઠ આલે” મને જોઈ કહેવા લાગ્યા “શેઠ પાનસોપારી દયા મંગ જવા.” મેં કહ્યું મારી પાસે કાંઈ સામાન નથી. ત્યારે તેઓ માંહેલા એકે રૂબાઈથી કહ્યું “શેઠ કુઠેસુન આલે હય!” મેં કહ્યું “મી મહુવાસુન આલા હય” તેણે કહ્યું “મંગ તુમી સામાન ખોલા” આ પરથી હું ઉતરી

ઝોરીસના ઝોટલે ખેટલા ઝોરીસર પાસે જઈ માલ તપાસી જવા કહ્યું. તેઓ સાહેબ માલ જોઈ “જવ” કહી પાછા ગયા. મારી સાથે આંખા હતા, જ્યારે હમાલોને કાંઈ ન મળ્યું ત્યારે તેઓએ મારા માથુસને કહ્યું “એક એક આંખા દયા શેઠજી” તે તેમને ન આપવામાં આવ્યા. આપરથી સમજશે કે તેઓ નાની મોટી જે કાંઈ વસ્તુ અથવા પૈસા મલે તે માટેજ ત્યાં ઉભા હોય છે, તેમની દાનત આવી છુટ ચલાવવાનીજ હોય છે.

મુંબઈના બારામાં મધ્યરાત્રે બાર વાગે અંધારામાં સ્ટીમર આવે છે, અને તે વખતે ઉતાડ્યોને ઉતારે છે, તે રીતી નાપસંદ કરવા યોગ્ય છે. બે સ્ટીમર ૧૧ વાગા (સ્ટા. ટા.) પછી બારામાં આવે તો ઉતાડ્યો ઉતારવા નહીં જોઈએ. તેઓને સવારના અજવાલું થયા પછીજ ઉતારવા હાલમાં તો રાત્રે ૧૨-૧ કે ૨ વાગે સ્ટીમર જ્યારે પણ આવે છે ત્યારે ઉતાડ્યોને ઉતારે છે. સ્ટીમર તરત ખાલી કરવા તેઓ ધાંધલ કરે છે, જેમ થવું ન જોઈએ. રાત્રે ઉતરવાથી મજુરો, ગાડી તથા કસ્ટમપર મનમાનતી છુટ ચાલે છે. પોલીસ કમીશનર સાહેબ, મુંબઈની વીક્ટોરીયાવાલા મુંબઈથી લાખનગર જઈ આવે એટલું લાડુ લુલેશ્વર જવા માટે માગે છે તે માટે તપાસ કરશે કે કેમ? કસ્ટમના નાકાપર હમાલો છુટ ચલાવે છે અને મોટા પગારવાલા પ્રબળ નોકરો જેઓ ચીફ્ટ કુકતા બેસી રહે છે, તે માટે ના. સરકાર તપાસ કરશે કે? મજુરો છડ્યોડ મુસાફરો પાસેથી પૈસા ઠરાવ્યા પછીજ માલ ઉપાડે છે, તે માટે સ્ટીમર કંપની તપાસ કરશે કે કેમ?

સ્ટીમરમાં હિંદુઓ માટે વીસી રાખવામાં આવી છે તેના લાડ માટે સાંભળવા મુજબ એક અંગ્રેજને કંત્રાકટ આપેલ છે, અને કુંઠ સારી જેવી રકમ તેની પાસેથી વાર્ષિક ભાડાની લે છે. આ મૃદુસ્થ વીસીવાલા બ્રાહ્મણને ભાડે આપે છે. આવી રીતે કુંઠ ને ભાડો આપવો પડતો હોવાથી માલના ભાવ ભારે હોય છે, વધી માલ હલકો મલે છે. બ્રિટીશ ઇન્ડિયા સ્ટીમ નેવીજેશન કુંઠ ની સ્ટીમરો જે કચ્છ અને કરાંચી તરફ ફરે છે તેમાં વીસીવાલા પાસેથી લાડુ લેવાતું નથી. એમ

મને ખબર મલી છે જો તે વાત ખરી હોય તો શા માટે આ કુંડા વીસીવાલા પાસેથી લાકડું વસુલ કરે છે? કુંડા એ આવી રીતે પૈસા મેલવવા અને તે પછી એક દલાલ રાખીને લેવા યોગ્ય નથી. આથી મુસાફરોને ત્રાસ ખમવું પડે છે, અને વધુ પૈસા આપી આરોગ્યતાને નુકસાન કરે એવો હલકો માલ મેલવવો પડે છે, આ વીસીવાલા વિરુદ્ધની ફરીયાદ કેપટને સાંભળવી જોઈએ તે માટે કુંડા એ તેને સત્તા આપવી ઘટે છે.

આ સંબંધમાં આપણી કમીટીને મારી અરજ છે કે આ સંબંધી પત્રવ્યવહાર લાગતાવલગતા સાથે ચલાવી સ્ટીમરના ઉતારોને રાહત આપવા બનતું કરશે. પ્રજાને મારી નમ્ર અરજ છે કે તેઓએ નામદ થઈ હલકા નોકરોની મરજીને તાબે થવું ન જોઈએ, તેઓએ પોતાની ફરીયાદો અમારી કમીટીને લખી મોકલવી જેથી તાકીદે તપાસ કરી ઘટલું કરવામાં આવે.

કમીટીએ આ બાબત ના. ગવર્નરને કાને લાવવાની તેમજ ધારાસભામાં રજુ કરવાની ખાસ જરૂર છે.

લા. આપનો વિશ્વાસ,

જીવરાજ ગોકળદાસ નેણુસી,

ઓ. જો. સેક્રેટરી.

પુરવણી “ક”

મહુવા, તા. ૯-૩-૧૮, શનિ.

**હિંદી ઉતાડ્યો તથા વેપારીઓની હાડમારી દૂર કરનારી
મંડળીના સેક્રેટરી સાહેબ.**

મા. મુંબઈ.

અમે નીચે સહી કરનાર મહુવાની પ્રજા આપ જાને નમ્રતાપૂર્વક
અરજ કરીએ છીએ કે:—

૧. મહુવા એ એક કાઠિયાવાડનું બંદર છે ત્યાંથી મુસાફરોને
મુંબઈ, જાકરાબાદ અને ભાવનગર જવા તથા તે બંદરોથી મહુવા આવવા
માટે “મુંબઈ સ્ટીમ નેવીગેશન કંપની” તરફથી સ્ટીમરો ફરે છે.

૨. મહુવા બંદરથી ચડવા જનાર તથા ઉતરનાર પેસેન્જરોને
ચડતાં ઉતરતાં નીચે પ્રમાણે હાડમારી વેઠવી પડે છે. તે કંપની તરફથી
પેસેન્જરોને ચડવા ઉતરવાનાં પૂરતાં અને સારાં સાધનો ન હોવાથી
માણસોને કુખી જવાનાં અકસ્માતો બને છે તો તે હાડમારી દૂર કરવા
અહીંની પ્રજાની આપ મંડળને અરજ છે.

૧. અહીં સ્ટીમર આવવાનો ટાઇમ અચોક્કસ જણાવી ફક્ત
આવવાની છે તેવી બબર ટોકરાથી અહીંને તે કંપનીનો એજન્ટ આપે છે
અને ટીકીટ લઈ જનાર પેસેન્જરો તે ટાઇમે સુચના અનુસાર બંદર ઉપર
હાજર થાય છે, કોઈ ટાઇમે સ્ટીમર આવેલ ન હોય તેથી ઉતાડ્યોને
વખતે બાર બાર કે ૨૪ ચોવીસ કલાકે પડયું રહેવું પડે છે. તા. ૨૩-૧૨-૧૯૧૮ ના રોજ ભાવનગરની મુંબઈ જનારી સ્ટીમરનો મહુવા
તાર મળ્યો અને તે રૂએ મુંબઈ, જાકરાબાદ જનાર પેસેન્જરો ટીકીટ
લઈ બંદર ઉપર સવારના ૫ વાગે ચડવા ગયાં અને તે પેસેન્જરોને
૨ થી ૨૧ વાગ્યાની સ્ટીમર આવવાની વકીએ મછવામાં ચડાવી દીધાં
તે પછી સાંજના ૬ વાગે તે કંપનીના એજન્ટને ભાવનગરથી બીજો તાર
મળ્યો કે સ્ટીમર આજે રાતના છુટી ત્યાં આવશે એથી લોકોને આખો
દિવસ અને આખી રાત તડકો અને સખત ટાદમાં પેશાબ પાણીની
દયાજનક મુસીબતે મછવામાં ગોઠાઈ રહેવું પડ્યું અને બીજો દિવસે
સવારનાં ૮ વાગે સ્ટીમરમાં ચડવાનો પેસેન્જરોને છુટકો થયો.

૨. અંદર ઉપર પહોંચ્યા પછી કિનારેથી મજવામાં ચડવા માટે અહીંથી તહીં અને તહીંથી અહીં દોઢ બે માઇલના અંતર વચ્ચે દરિયાના સખ્ત કાતરોડામાં પેસેંજરોને ચલાવી જેમ સવડ પડે તેમ લઈ જાય છે અને તેથી કાત્રોડાની અંદર ચાલતાં પગ ચીરાઈ જાય છે છતાં તે મુસીબતો સહન કરવી પડે છે.

૩. પછી એક ખાટલો ૪ જણ ઉપાડી લઈ આવે છે તેમાં પેસેંજરોને બેસાડે છે, અને દરેકજણ દીઠ ખાટલાની મજુરીના ચાર પૈસા મજવામાં ચડતાં અને ઉતરતાં લેવામાં આવે છે.

૪. રાતે સ્ટીમર આવે છે તો અંધારામાં માલની ચોરીઓ ભાંગ પછાડ અને હાડમારી થાય છે એટલે ક્રીનારે જતીની સંપૂર્ણ જરૂર છે.

૫. ઉતરનાર પેસેંજરોને પ્રથમ મજવામાં ઉતાર્યા પછી એક નાનું હોડકું રાખે છે તેમાં બેસવા ફરમાવે છે અને હોડકું નાનું હોવાથી વખતે ઉંધું પડી જઈ માણસો પોતાનો અમુલ્ય જીન ખોઈ બેસે છે, ગઈ તા. ૨૧-૨-૧૮ ના રોજ દિવસના ૩ વાગે મુંબઈથી આવનાર સ્ટીમરના પેસેંજરો પૈકીનું એક હોડકું ઉંધું વળી ગયું અને તેમાંના ૬ એ માણસો દરીઆમાં પડી ગયા જેમાંના ૪ માણસો બચ્યાં એક લાંબે વખતે હાથ આવ્યો તે ઇશ્વર કૃપાથી બચ્યો અને છઠ્ઠો માણસ કે જેનું નામ “મણીલાલ હરજીવન” હતો લુવાણા જેની ઉમર ૩૦ થી ૩૨ વર્ષની હતી; તેમની ધોધારી મોહલામાં મુંબઈમાં સોપારીની દુકાન છે તે ગ્રહસ્થ પોતાના વાણોતરને પરણાવવા આવતાં આવી દયાજનક રીતે પાણીમાં ડુબી મરણ પામેલ છે તે આગમ્ય લાંબે વખતે એમજ હોડકું ઉંધું વળવાથી ૩ માણસોના પ્રાણ ગએલા છે.

૬ કિનારેથી મજવા ઘસડી સ્ટીમર પાસે લઈ જવાને કંપની તરફથી એક લોંચ રાખવામાં આવી છે તેના ચાર આના ટીકીટ ઉપરાંત લોંચ ચાર્જ તરીકે લેવામાં આવે છે તે લોંચ ફક્ત ચડનાર પાસેંજરોના મજવાને વખતેજ મદદ આવે છે નહિ તો તે કિનારે ચાલી આવે છે તેથી મજવા ડોલાતાં ડોલાતાં ગમે ત્યારે કિનારે પહોંચે છે.

૭. તે સિવાય રાત્રે કે દિવસે ચડનાર કે ઉતરનાર પેસેંજરો પાસેથી કિનારા ઉપર રાખેલાં મજુરો સખ્ત લુંટ ચલાવે છે એટલે કે એક નાની ચીજ ઉપાડવાના બે ચાર આના મરજી મુજબ લે છે તે પ્રમાણે મજુરોનો સખ્ત જીલમ છે.

૮ મછવામાં ચડનાર પેસેંજરોને બેસાડ્યા પછી લગભગ બાર બાર કલાક દરિયામાં રાખે છે અને સ્ટીમર બહુજ મોડી આવે તેથી સખ્ત હેરાનગતી, નુકસાની અને અકસ્માત વગેરે ભોગવવાં પડે છે. વગેરે વગેરે એવી હાડમારી પેસેંજરો માથેથી દુર થાય તેવી પ્રજ્ઞની આપ પાસે અરજ છે અને છેલ્લે એવી પણ અરજ કરીએ છીએ કે, આપ મંડળના ઓ. જી. સેક્રેટરી જીવરાજ ગોકળદાસ નેણસીએ સદરહુ બંદર ઉપર થતી હાડમારીનો સીન ગતે જોઈ જવાની પણ પ્રાર્થના કરીએ છીએ. હાલ એજ.

શેઠ વછરાજ ત્રંબક,

દાસી છગનલાલ લવજીભાઈ

વીગેરે વીગેરે.

પુરવાણી “ખ”

મહુવા. તા. ૨૨-૪-૧૮.

હોંદી વેપારીઓ અને ઉતાડૂઓની હાડમારી

દુર કરનારી મંડળી જોગ,

મુ. મુંબઈ.

અમે સહી કરનાર મહુવાની પ્રજા આપ મંડળને નમ્રતાપૂર્વક અરજ કરીએ છીએ કે આપે અમારી એક અરજી પ્રજા મિત્ર અને પારસીના તા. ૨૨-૩-૧૯૧૮ ના અંકમાં મહુવા બંદર ઉપર થતી હાડમારી દૂર કરવા માટે નોંધ લઈ પ્રસિદ્ધ કરેલ છે તે માટે અમે મહુવાની પ્રજા આપ મંડળનો ઉપકાર માનીએ છીએ અને તે માટે અમે તેવી બીજી પણ ફરિયાદ સ્ટીમ નેવીગેશન કંપની સામે જણાવવાની ખાસ

ફરજ પડે છે તો તેને નિગાહમાં લઇ આપ મંડળ બનતી ત્વરાએ પ્રજા ઉપરનું એવું દુઃખ દુર કરાવવાને મેં કરશી. તા. ૧૧-૪-૧૮ ના રોજ સાંજના તે કંપનીના મહુવાના એજન્ટને ભાવનગર ઓફીસથી તાર મળ્યો કે સ્ટીમર આજે રાતના છુટીને ત્યાં આવશે તે પ્રમાણે પેસેન્જરો ટીકીટ લઈ રાતના ૧-૧૧ વાગે બંદર ઉપર ગયાં અને આપેલા ટાઇમ મુજબ સ્ટીમર ન આવે તો તા. ૧૨-૪-૧૮ ના દિવસના ૧ વાગે તે કંપનીના મહુવાના એજન્ટને બીજો તાર મળ્યો કે સ્ટીમર આજ છુટીને ત્યાં આવશે તેથી ચડવા ગએલા પેસેન્જરોને તા. ૧૩-૪-૧૮ ના ૬ વાગે સ્ટીમર મલી અને તેથી ૩૬ કલાક દયાજનક રીતે ગુજરવા પડ્યા આવી રીતે સ્ટીમ નેવીગેશન કંપની અચોક્કસ અને અનિયમિત બુકો તાર આપી અનેક વખત લોકોને હેરાન કરે છે એટલુજ નહિ પણ એવા અજ્ઞાનપણાથી લોકોના અગત્યના લાભને કેટલી બધી હાની પહોંચે એ પણ બૂલવું જોઈતું નથી છતાં તેઓ એવી પોતાની કસુર સુધારવાને નેવીગેશન કંપની ધ્યાન આપતી નથી. સ્ટીમરમાં બેસવા જનાર લોકો પોતાની રિયલિટી પ્રમાણે એકાદ બે દિનું ભાતું પાણી લઈ ગયાં હોય છે તેમાં પણ એક મગ્ગલ થાય છે કે કેટલાક લોકો તો સામાન આગળથી મહવામાં મોકલાવી આપે છે અને સ્ટીમર ન આવતાં જરૂર પડે પાછો મંગાવી આપવામાં આવતો નથી. જેઓની પાસે કિનારા ઉપર ભાતું પાણી હોય તેઓ ઉપયોગમાં લે અને જેને ખપતું હોય તેવા માણસને આપે એટલે પાછળ આવવાનું પણ ન રહે એટલે પુરી કમખખતી થાય છે.

કિનારા ઉપર લોકોને રાતવાસો ગુજરવાને તેવી જગ્યા પણ બાંધેલી નથી કે જ્યાં લોકો રહીને આવો વિપત્તિનો વખત પસાર કરે. છતાં તે કરવા પડે છે. જેઓને પોતાના સાધનની સગવડ હોય તે તો જ માછલ દુર શહેરમાં જાય પણ આપણે ગરીબ વર્ગનાં માણસો માંડમાં ટીકીટ ખર્ચની સગવડે ગયાં હોય તેમની શી દશા થાય.

અમે કહીએ છીએ કે નેવીગેશન કંપની આવી પોતાની બેદરકારીથી લોકોને સહાય આપવાને બદલે પ્રજા હાથ લે છે.

અમારી ઉપરની દલીલ ખ્યાનમાં લઇને આ અંદર ઉપર થતી હાડ-
મારીનીજ અગવડો જણાવી છે તે દુર કરાવવાને અમારી સાવિનય
નમ્ર પ્રાર્થના છે.

શેઠ વજરાજ ત્રીબક દા. પોતે.

શેઠ નાથા પ્રેમજી દા. પોતે.

વીગેરે વીગેરે.

પુરવણી “ગ”

મહુવા, તા. ૧૦-૫-૧૮.

મે. હિંદી ઉતાડચો તથા વેપારીઓની હાડમારી
દુર કરનારી મંડળીના ઓ. જી. સેક્રેટરી.

હું નીચે સહી કરનાર આપને નમ્ર અરજ કરું છું કે હું તા. ૧-૫-૧૮ ને દિવસે બોમ્બે સ્ટીમ નેવીગેશન કું. ની સ્ટીમર યુનાનીમાં સ્ટાન્ડર્ડ દશ વાગતા મહુવા આવવા સ્ટાર્ટ થઈ મહુવા તા. ૨-૫-૧૮ ની સાંજના સ્ટીમર બારામાં આવ્યા પછી હું તા. ૩-૫-૧૮ ની સવારે. બીજા પેસેન્જરોની સાથે મજવામાંથી કાનારે ઉતર્યો જેમાં મને મધ્યરાત્રી પછી આખી રાત્રી મહુવા મજવામાં રહેવું પડ્યું હતું કાનારે આવી મારો સામાન સંભાળતાં એક લોખંડનું ટીપ બારણા સાથેનું કે જેમાં એક સ્ટવ તથા બીજો પરચુટન સામાન ભરેલો હતો જેની કોમત લગભગ રૂ. ૨૦) ની હતી તે ગુમ થયું જાણ્યું મેં તથા મારા ફેમીલીએ બધી જગ્યાએ કાનારે સંપુર્ણ તપાસ કરતાં કાંઈ જગ્યાએ પતો લાગ્યો નહીં તે સંબંધી એક કાર્ડ તા. ૩-૫-૧૮ ના કંપનીને એક કાર્ડ લખ્યું છે જતાં તેનો જવાબ નથી. આ બાબત અમેએ એજન્ટને રૂબરૂ જણાવ્યું છતાં તેમના તરફથી પણ કાંઈ જવાબ નથી તેથી આવી અમેને હાડમારીને સાફ કાંઈ ઘટતું કરશો. એજ વિનંતી.

મુંબાઇનું દેકાણું:-

લી. સેવક,

મુળજી જેઠા મારકેટ, ચોક,
ડાયાલાઈજનલાલની દુકાને.

કુંવરજી લાલચંદ,
મહુવાવાળા.

પુરવણી “ઘ”

તા. ૧૪-૫-૧૮.

હીંદી ઉતારૂઓ તથા વેપારીઓની હાડમારી દુર કરનારી
મંડળી જોગ.

જત અમે મહુવાથી મુંબઈ બી. એસ. એંડ કંપનીની સ્ટીમર
“યુનાની”માં તા. ૧૩-૫-૧૮ ના ત્રીજા વર્ગના ઉતારૂ હતા. અમે
સ્ટીમરમાં રહેતા રસોઈવાળાને તા. ૧૩ મીની રાતના ચા તથા પુરી
આપવા ના કહ્યું તેણે પુરી આપી નહિ માત્ર ચા આપી તેથી ચાના
કપનો એક આનો કર્યો. તા. ૧૪ મીના સવારના પાંચ કપનો ઓર્ડર
કર્યો તેણે કપ દીઠ એ ચાના માગણી કરી; કારણ કે દુધનો ડબો
ખલાસ થઈ ગયો છે એમ તેણે અમને કહ્યું જેથી અમે દુધના ચાના
કપ એક લઈ તેના એ ચાના આપ્યા તથા બાકીના ચાર કપ દુધ
વગરનાના એક ચાના પ્રમાણે પીધી બપોરે અમેએ ચારેક કપ
મંગાવી (દુધવાલી) તેનો એક આનો લીધો આ પ્રમાણે મરજી મુજબના
ભાવે લે છે જેથી ઉતારૂનો બહુ ત્રાસ થાય છે તેની તપાસ કરશો.

લી. શંભુલાલ નરોતમદાસ મહુવાવાલા.

ટેકાણુ—મુળજી જેઠા મારકીટમાં ધણીયા ગલી,

શેઠ છોટાલાલ અમીલાલની દુકાને.

પુરવણી “ચ”

To, Bombay 17th May 1918.

G. SHEWRING, Esq.

Inspector in charge.

P. L. C. L. Deptt.

Dear Sir,

Bombay.

I hereby draw your kind attention to the following fact and hope you will do needful in the matter.

I was a traveller in S. S. “Yunani” of B. S. & Co. from Mahuva to Bombay on 14-5-18. My Steamer reached Bombay harbour at 12 midnight. There were few victoria in the dock, but they wanted Rs 4 for going in Fort, and Rs. 5 for Pydhonie.

I went near Crawford Market and got two victorias having Nos. 2138 and 402 went in dock, put my luggage in and came in Fort, Bohra Bazar Street.

I gave each of them Rs. 1-8 but they refused and wanted Rs. 3 each. then I told them to see the license book and pay accordingly, but neither they gave me the book to see nor they accepted the charges. Both of them began to speak very loudly and to abuse us on public road. The residents of the building got up and requested them not to disturb them, then they began to quarrel with them about one hour.

Later on they brought two policemen Nos. 1265A and 1086A to whom I and others who were present told everything and were willing to pay according to their license but they denied, so I told the policemen that I will send the amount to Mr. Vincent, Commissioner of Polie, but afterwards I came to know to apply to your Deptt, hence I request you to let me know what are the charges from Crawford Market to Dock to Bazar Gate Street, Public stand.

On hearing from you, I will send you the amount.

I should like to know what steps you are going to adopt as they have disturbed the public at mindnight on public roads, I have witnesses to move the same.

Your sincerely

Hon. Joint Sec.

Head Police Office.

Dear Sir,

Bombay, 21st May 1918.

Yours of the 17th Inst.

The legal fare including detention and extra luggage is Rs. 1/8 each. I should be glad, if you will send Rs. 3 in all to this Office for transmission to the drivers Hack Victorias Nos. 2138 and 402, who have, however, been dealt with departmentally for demanding excess fare.

Yours truly,
(Sd.) G. W. SHEWRING.
Inspector in-charge,
P. L. Ch. Dept.

To

Jivraj G. Nensey Esq.,
Bora Bazar Street. Fort, Bombay.

COPY.

To

Bombay 27th May 1918

G. SHEWRING Esq.,
Inspector in-charge,
P. L. C. L. Deptt.,
Bombay.

Dear Sir,

I beg to acknowledge receipt of your favour of 21st inst. and remit you herewith the amount of Rs 3 (Three) as desired by you to be paid to the drivers of Victorias Nos. 2138 & 402.

I shall thank you if you will please let me know what steps you have taken against these drivers for making loud noise & busing us in the public.

Awaiting your faverable reply.

Yours sincerely,

Hon Joint Sec

શ્રી જીવદયા જ્ઞાન પ્રસારક ફંડ.

(ઓફીસ ૩૦૯, શ્રાફ બજાર,—મુંબઈ નં ૦ ૨.)

દેશની આબાદીનાં સાધનરૂપ તથા મનુષ્ય જાતીને જીદી જીદી રીતે ઉપયોગી થનારાં ગરીબ, નિર્દોષ, નિરાધાર અને મુંગાં પરોપકારી પ્રાણીઓની ખોરાક, શિકાર, ધર્મ, અને ફેશન વિગેરે માટે જીદી જીદી રીતે જે હિંસા થાય છે તેમાંથી તેઓને બચાવીને જીવતદાન આપવાના મુખ્ય આશયથી મુંબઈમાં શ્રી જીવદયા જ્ઞાનપ્રસારક ફંડ સ્થાપવામાં આપ્યું છે.

આ સંસ્થાના પ્રયાસથી સંખ્યાબંધ લોકોએ માંસાહાર સંદાને માટે છોડી દીધો છે અને અને જીદા જીદા પ્રકારની હિંસાઓ પણ બંધ કરી છે. સંખ્યાબંધ દેશી રાજ્યોમાં ઠરાવો પસાર કરાવી ધાર્મિક હિંસા બંધ કરાવી છે.

ઉપરાંત મનુષ્યો જાતિનાં દુઃખો ઓછાં કરવા તથા તેને ઉપયોગી થવા માટે આ સંસ્થા પ્રયાસ કરે છે તેને શ્રીમંત તથા દયાળુ અહસ્યો મદદ કરે એવી પ્રાર્થના છે.

૩૦૯ શ્રાફ બજાર
મુંબઈ નં ૦ ૨.

લલ્લુભાઈ ગુલાબચંદ ઝવેરી,

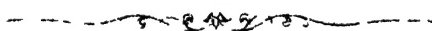
ઑનરરી સેનેજર.

નામદાર ગોખલેના

ભાષણોનું ગુજરાતી ભાષાંતર.

ભાગ ૧ લો.

કીંદ દશ આના.

મળવાનું ઠેકાણું:—

ધી હોમરૂલ લીગ.

નંબર ૨૫૧, હોર્નબી રોડ, કોટ, મુંબઈ.

